

nulli, alii negant. Utraque pars probabilis. Denique hic disquiri poterit, an necessum sit, ut persecutor mortem Christiano inferat in fidei odium. Affirmant communiter Theologi, qui nomine *odii fidei* intelligunt infestationem alicuius ob opus ex Christi doctrina necessarium. Qua ratione S. Tho. Cantuariensis propriè Martyr habet, quamvis obtruncatus, & cæsus pro sola tutione iurium Ecclesiæ. Nomine etiam *odii fidei*, intelligitur infestatio ob exercitium operis ex se boni, & aliquo modo ad fidem sive propugnandam, sive spatiandam, sive illustrandam, tendentis, lege autem humana in qua prohibiti. Quod satis sit hic attigit. Consule Theologos tractantes de opere Martyrii. Nos autem ad alia properemus.

C A P U T I X.

Vel à mundi exordio excitata in Ecclesiam persecutiones, & persecutores.

Ecclesia in
Adamo, &
Eva, fundata.

Barcepha.

P. Bellar.

Coccius.

S. Epiph.

S. Thom.
S. August.

ad Eph.

Gen. 2. 24.

Protoplasi
fidei expli-
citam ha-
buerunt de
Christi In-
carnatione.

Gen. 3. 15. calcaneo ejus, Gen. 3. 15. Hebraicæ verti po-

test, *ipse*, id est, Christus; vel *ipissima*, id est Ecclesia, aut B. Virgo Dei genitrix; vel *ipsum* id est, semen mulieris, sive Christus sit, sive Christiani: de quo in Proludio c. 2. fusc. S. Leo Ser. 2. de Nativi. hæc ipsa Geneseos verba tractans ait; *Christum scilicet in carne venatur, Deum hominemque significans*. Atque ita etiam Patrum multi interpretantur existimantes præcognitum ex his verbis à Protoplastis mysterium Incarnationis, & redemptionis. Quod prænoverunt etiam cum induit à Domino pellitus tunics, ex ejus ore *Pelliceas*, *nica, qua illa accepert verba: Ecce Adam quasi unus induitus a- ex nobis factus est: quæ Tertullianus lib. 2. dam est, contra Marcio. c. 6. non ironicè, seu irrisoriè quid porten- deret.* Gen. 3. 22.

Incarnatione, & humani generis redempzione: *Tertul.* *Spes ei salva est, dicente Domino; ecce Adam factus est quasi unus ex nobis, de futura scilicet ad dilectione hominis in divinitatem.* Hinc primorum parentum vota atque suspiria (cum fidei quidem, & cognitione tanti mysterii concepta) quæ agnoscent Hebræorum nonnulli imbibit illis verbis: *Fecit Deus tu-nicas pelliceas, & induit eos: nam Hebraica locutio (ut ipsi obseruant) pro induit eos habet, Jesum cor meum.* Quasi jam Christum in carne venturum, & humanum genus reparaturum prænoscerent, et flagrarent Christum videndi desiderio.

1182 Hanc Adami, et Evæ de Christo venturo, & redemptore notitiam, cognitionem, & fidem saltē implicitam, vota, atque suspiria confecti sunt eorum filii, nepotes, Patriarchæ, Prophetæ, Judices, Regesque Hebræorum; viguitque in illis continuatâ, ac nunquam interruptâ serie, usque ad Christi adventum: atque ita propagata Ecclesia est ab Adamo, quin unquam defuerit, aut immunita sit. Successionem texunt orthodoxæ Ecclesiæ ab origine mundi usque ad hoc nostrum sæculum, *Coccius in thesauro catholico lib. 8. de signis Ecclesiæ arti. 2. Eusebius in Chronicis, Orosius in sua Historia, Genebrar. in sua Chronographia, Sanderus de vibili Monarchia lib. 7. & Zacharias Bovarius tomo 2. demonstrationum symbolorum veræ religionis, in demonst. tertii symboli c. 10. fol. 172.* Illos adire licet, ne ego actum agam. Hoc tamen unum absque nota iuncta abire non patior; videlicet omnes illos Patres Christo anteriores posse Christianorum nomine condecorari; & eorum *so anterio* fidem ac religionem Christianam nominari. Ita S. August. Ser. 109. de diversis: *Nec quisquam arbitretur, antequam eset Christianus, nullum fuisse populum Deo.* *Imo vero, ut sic loquar, quemadmodum se veritas habet, non nominum consuetudo, Christianus etiam ille tunc populus fuit.* Et ratio est, quia illi typis & umbris id ipsum credebat, quod nos distinet, & explicitè: illi in occulto Christum confitebantur, quem nos in manifesto. Et siicut nos Judæi in abscondito sumus, juxta Pauli mentem ad Rom. 2. 29. Israelitæ vero ad Rom. in manifesto, Judæi erant Christiani in abscondito, & Judæi in manifesto. Lege S. August. Ser. 217. de temp. S. Thomam in exp. symboli. c. 2. Ecclesia incipit à tempore Abel, & durabit usque ad finem mundi.

1183 Hæc igitur Christiana Ecclesia, vel ab ipsi mundi primordiis fuit vehementer oppu-

Ecclesia à mundi exordio oppugnata, & divexata: uti testantur aperte litteræ inspiratæ, & Historiae sacrae. Verè cum odio sui cœpit Ecclesia, siquidem calidissimus Satan nimiopere afflictus præsenti illa primorum parentum, seu recens natæ Ecclesiæ felicitate, & gloria, eos per dolos, & fraudes adorbus est, de glorioſissimo illo statu deicet, deturbavit usus serpentis astutia, & oread loquendum, & fallendum. Hinc jam omnium adversus Ecclesiæ persecutionum, & persecutorum initium, à Dæmonne eorum principe, & coryphæo: persecutio[n]es enim omnes, & Tyranni persecutores ex patre Diabolo originem ducunt, qui eos ad perdendos fideles acut, & inflamat. Rectè S. Athana. in Apologia de fuga sua: *Persequi, Diaboli inventum est, qui omnibus infestus ubique persequendi votum concipit.* Et Tertulli. lib. de fuga in persecu. c. 2. *Si, quod iniquitas a Deo non est, sed à Diabolo, persecutio autem ex iniquitate consistit, ideo videatur persecutio à Diabolo evenire, à quo iniquitas agitur, ex qua constat persecutio.* Vide quæ diximus in Proludio cap. 2. prementes verba Genesis cap. 3. 15. Venio ad oppugnationem, quam perpeſia est Ecclesia Christi vel à mundi exordio. Hanc ob oculos proponit S. Cypri. Martyribus designatis in exhortatione martyrii, cap. 11. *Nec nova aut repentina hæc sunt, quæ nunc accidunt Christianis, cum boni, & iusti semper, & Dei lege innocencie, ac vera religiosus timore devoti, per prefuras, & injurias, & graves ac multiformes infestationem pœnas, angusti itineris difficultate gradiantur.* Sic in origine statim mundi Abel justus à fratre primus occiditur, &c. Enumerat deinde nonnullos Christo anteriores, qui ut Christiani, & in odium fidei nostræ (uti loquitur Augusti. Ser. 109. de diversis) divexati, & cæsi sunt: ac tandem concludit: *Tot denique martyria justorum saepe celebrata, tot edita in posterum fidei, & virtutis exempla.* Similiter Tertullianus in Scorpiano adversus Gnosticos cap. 4. *A primordio iustitia vim patitur; statim ut colli Deus capit, invictam religio sortita est.* Qui Deo placuerat occiditur, & quidem à fratre, quæ proclivius impetas alienum sanguinem inseclaretur, à suo aufficata. Recengetque deinde iustorum aliorum, & Prophetarum martyria. Aſtuplatur S. August. lib. 18. de Civit. Dei cap. 51. Et Ser. 17. de tempore tractans illud Proverb. 31. 10. *Mulierem forte quis inventiet? ita illuftrat: Mulier ista fortis, Ecclesia est. Quomodo non est fortis, quæ ab initio mundi tantis tribulationibus fatigatur, & tamen non vincitur?* Parco similibus plerisque alijs Patrum testimoniis. Unum vel alterum sacræ Scripturæ locum expendo.

1184 Ecclesia Christiana purpureo Regi

Castoris ore ad lyram canebat Ps. 128. 1. Sa- pe expugnaverunt me à juventute mea; dicat manc Israhel: sape expugnaverunt me à juve-

ntute mea. Etenim non potuerunt mibi. Ubi obserua in primis, expugnaverunt, sumi impro-

priè, pro impugnaverunt: atque adeo Hebraicæ sonant affixerunt. Pro, sape, est Hebraicæ rabath, id est, mulium. Pro à juventute, ex

Hebraicæ vertunt Genebrar. & alii, à puero-

ta. Joannes Campensis; Vehementer nocere

conati sunt mibi ab annis plurimi, & veluti

ab inuite etate. Vatablus; Muliangus angustiis

figurantur. Mulier ista (inquit

F. 3 ille

afficerunt me, infestarunt, coarctarunt. Victorius Scialac, & Gabriel Sionita in translatione sua ex Arabicō idiomate: *Vicibus Arabicis multis bellarunt mecum à pueritia mea.* Ubi rectè Genebrardus observat; pueritiam hic Geneb. Ecclesiæ, sumi ab initio mundi, & temporibus Abel, a quo initia ducuntur, vel etiam Adamo. Imò putat argutè per singulas lit. *Multa, crea-* teras illius vocis *Rabbath* designari cabalisticō more oppugnationes, & oppugnatores *be persec-* Ecclesiæ post Christum præsertim natum. *sa.* Per res, id est, *Romim*, *Romanos*: per *beth*, id est, *Babbim*, *Babylonios*; hoc est Saracenos, quorum Caliphatus contra Ecclesiæ erexit in Babylone tūm Chaldaica, tūm Aegyptia. Per tau *Togarmim*, id est Turcas. Sic etiam *Ps. 3. 2.* *Multi insurgunt Ps. 3. 2.* *adversum me; pro, multi, ponitur eadem vox Hebræa in plurali *rabbim*, sive *rabboth*. Qua indicari putant Cabalici persecutores Romanos, Babylonios, Jonios, sive Græcos, & Medos. Adde, voce illa *rabbim* significari non solum multos, sed etiam magnos, inclitos, principes, majores, magnates; imo, & sagittarios, jaclatores, sagittas, jacula, lanceas, videtur est in *Dictionarii*. Eadem vox ponitur *Ps. 33. 20.* *Multa tribulationes Iustorum. Ps. 33. 20.* *Et Ps. 22. 13. Circundederunt me vituli multi; in quibus locis idem poterit contineri myste-* rium. Celebrat enim David multas, crebras, & acerbas Ecclesiæ vexationes, in eam vel à mundi exordio excitatas.*

1185 Cæterum audiendus hic præ omnibus S. Augustinus in illa *Ps. 128.* verba; *Sæpe ex-pugnaverunt me à juventute mea, ita præclarè, tametsi fusè: Ecclesia loquitur de his, quos tolerat, & tanquam diceret: numquid modò, & non olim est Ecclesia?* Ex quo vocantur sancti est Ecclesia in terra. Aliquando in solo Abel Ecclesia erat, & expugnatus est à fratre malo, & perditio Cain. Aliquando in solo Enoch Ecclesia erat, & translatus est ab inquis. Aliquando in sola domo Noe Ecclesia erat, & peritius omnes, qui in diluvio perierunt, & sola arca natavit in fluctibus, & evasit ad sicum. Aliquando in solo Abraham Ecclesia erat, & quanta peritius ab inquis, novimus. In solo filio fratris ejus Lot, & in domo ejus in Sodomis Ecclesia erat, & peritius Sodomorum iniquitates, & perversitates. Cepit esse & in populo Israhel Ecclesia, peritius Pharaonem, & Aegyptios. Cepit & in ipsa Ecclesia, id est, in populo Israhel numerus Sanctorum, Moyses, & ceteri sancti perituerunt iniquos Judæos, populum Israhel. Venum est, & ad Dominum nostrum Jesum Christum, predicatum est Evangelium; sed & super numerum intrarunt multi justi, sed plures iniqui, et perituerunt justi iniquos. Tantum Augustinus pro illuftrando Davidico ad rem nostram va-tinio.

1186 Huc spectat mulier illa Apocalypтика Apoc. 12. 12 sole amicta, Stellis duodecim coronata, Lunæ innixa; & à Dracone rufo habente capita septem, & cornua decem, vehementer impugnata, ac divexata multum, diuque. Etenim Rupertus lib. 7. in Apoc. & lib. 6. de operi. Spiritus S. c. 14. & lib. 1. de victoria verbic. 6. existimat bellicosā hanc, splendidāque Heroinā designari Ecclesiæ Christianam à mundi primordio persecutio[n]es, & persecutores passam, qui per magnum sanguineumque Draconem figurantur. Mulier ista (inquit

Pro. 31. 10. S. August.

S. August.

S. Cypri.

Tertull.

Pro. 31. 10. S. August.

Pat. 128. 1.

Campensi.

Vatab.

Ruper.

ille eo lib. de oper. Spi. S.) *Sancta Ecclesia est mulier quondam nuda nuditate illa, quam in primis parentibus per peccatum accidisse Sancta Scriptura denotat.* Fuerat enim Ecclesia in Adamo fundata, atque adeò lucis fulgoribus quasi amicta: primus enim homo ab illo Dei habitu suavissimo, splendidissimo que lucis fulgore acceptis in corpus etiam ipsum redundantes, ut Eugubinus putat, &

Barceph.

Per Dracōnem, & ejus septem capitula designata universa persecutio-

nes.

Ruper.

Moses Barcephas lib. de Paradiso cap. 28. ante medium; ubi Adamum meditatur auctiōnis Archiepisi, lib. 2. sacrae Historiae, decem enumerat insigniores persecutions, alii affi- Imperatorum nemp̄ Romanorum, Nero- gnat. habitu p̄ se cerebat, & solis radios superantem. Addit Rupertus, eo lib. 7. in Apoc. Draconem mulieri infensum esse Diabolum, qui primos persecutus est parentes, & per Tyrannos divexavit Ecclesiam, diveniatque: Scindum est, draconem talem sic magna, sic rufum ita significasse Diabolum, ut simil etiam significaret corpus ejus universum, scilicet omnem generationem nequam, generationem Cain adversantem ab initio generationi sanctæ, generationi Abel, generationi quærentium Dominum, cujus mulier talis signum fuit. Deinde latè probat, per capita Draconis septem designari totidem mundi regna, capitales persecutions, & persecutores, qui Ecclesiæ oppugnarunt, sūntque op- pugnati: videlicet post priores illos persecutores ab Adamo usque ad Habram, regnum Pharaonis, & Aegyptiorum; regnum Iezabelis, & posterorum ejus; regnum Israël & Juda, qui Prophetas occiderunt; regnum Babylonum; regnum Persicum, sive Medicum; regnum Macedonicum; regnum Romanum; & quod futurum est Antichristi regnum. En qua ratione sāpē, multum, à multis, & potentissimis fuerit Ecclesiæ Chri- stiana oppugnata à pueritia, ab ortu suo, à mundi exordio. Recte proinde S. Nazian. orat. de laudi. Athanasii, Ecclesiæ dixit Christianam, & veram illam esse, quæ colligitur ex pugnis, sudoribus, & cædibus ju- storum Christum præcedentium, & subse- quentium: *Multis tum eorum, qui Christum præcesserunt, tum eorum, qui post Christum ex- titerunt, sudoribus et cædibus, ac denique mag- nis ipsius Dei pro salute nostra suppliciis, doloribusque collectam.* Quasi ab initio mun- di nihil magis in Ecclesiæ resplenderit, quām labores, dolores, & neces pro Christo exantatae.

CAPUT X.

Universum expenditur insigniorum persecutio- num numerus adversus Ecclesiæ, post Christum natum.

1187 M Itto veteris Ecclesiæ ab Adamo usque ad Christum persecutions, de quibus satis capite ante lapsō diximus, dicemusque parte hujus libri sequenti. Mitto præsertim persecutions in Ecclesiæ Hebreorum excitatas ab Aegyptiis, à finitimus gentibus tempore Judicum, à decem tribus separatis à regno Juda, à Babyloniis, ab Antiocho Epiphane, alisque Syriae Regibus, ac demum à Romanis. Mitto Herodis persecutio- nem adversus puerum Jesum recens natum, & infantulos Bethleemitos. Mitto Ju- daicam persecutio- nem in Christum Domi- num, & ejus sectatores discipulos, & Chri-

sianos, quæ magna fuit, & gravis, ut claret ex Acto. 6. & 8. & de qua nos aliquid Acto. 6. dicemus tertiam hujus lib. parte. Illud hīc u- & 8. num disquendum nobis est, videlicet quot- nam profluxerint à Christo nato ad usque hæc nostra tempora, insigniores persecutions ad- versus Romanam Ecclesiæ. Multi multa hac de re, à qua me breviter expediam, adhibita accurata indagatione.

1188 Inprimis S. Severus Sulpitius Bituri-

cens Archiepisi, lib. 2. sacrae Historiae, de

Decem per- fæcutiones

Imperatorum nemp̄ Romanorum, Nero-

gnant.

habitu p̄ se cerebat, & solis radios super-

antem. Addit Rupertus, eo lib. 7. in Apoc.

Draconem mulieri infensum esse Diabolum,

qui primos persecutus est parentes,

& per Tyrannos divexavit Ecclesiam, diven-

iatque: Scindum est, draconem talem sic ma-

gna, sic rufum ita significasse Diabolum, ut

simil etiam significaret corpus ejus univer-

sum, scilicet omnem generationem nequam,

generationem Cain adversantem ab initio ge-

nerationi sanctæ, generationi Abel, genera-

tionis quærentium Dominum, cujus mulier talis

signum fuit. Deinde latè probat, per capita

Draconis septem designari totidem mundi

regna, capitales persecutions, & persecuto-

res, qui Ecclesiæ oppugnarunt, sūntque op-

pugnati: videlicet post priores illos per-

secutores ab Adamo usque ad Habram, re-

gnum Pharaonis, & Aegyptiorum; regnum

Iezabelis, & posterorum ejus; regnum Israël

& Juda, qui Prophetas occiderunt; regnum

Babylonum; regnum Persicum, sive Medi-

cum; regnum Macedonicum; regnum Ro-

manum; & quod futurum est Antichristi

regnum. En qua ratione sāpē, multum, à

multiplici, & potentissimis fuerit Ecclesiæ Chri-

stiana oppugnata à pueritia, ab ortu suo, à

mundi exordio. Recte proinde S. Nazian.

orat. de laudi. Athanasii, Ecclesiæ dixit

Christianam, & veram illam esse, quæ colligitur ex pugnis, sudoribus, & cædibus ju-

storum Christum præcedentium, & subse-

quentium: *Multis tum eorum, qui Christum præcesserunt, tum eorum, qui post Christum ex-*

titerunt, sudoribus et cædibus, ac denique ma-

gnis ipsius Dei pro salute nostra suppliciis,

doloribusque collectam. Quasi ab initio mun-

di nihil magis in Ecclesiæ resplenderit,

quām labores, dolores, & neces pro Christo

exantatae.

Tua est vera Ecclesia quæ semper op- pugnata.

S. Athan.

1189 Alii duodecim assignant per

Duodecim nes cruentissimas in Christianos; quas enumera-

rat & expendit noster Viegas ad c. 6. Apoc.

per 12. sectiones. Primam persecutio-

nem factam esse putant à Domitio Nerone;

secondam à Domitiano; tertiam à Traiano;

quartam ab Aelio Adriano; quintam à M.

Aurelio Antonino, & Lucio Aurelio Vero

Commodo; sextam à Septimio Severo, septi-

mant à Julio Maximino: Octavam à Decio:

nonam à Valeriano, & Gallieno ejus filio:

decimam ab Aureliano: undecimam à Dio-

clestiano, & Maximiano: duodecimam à Ju-

lianō apostata. Cæterū insurgit in hos S. Augst.

Augst. lib. 18. de civi. Dei c. 52. & latè o-

ffendit, multo hisce plures extitisse persecutio-

nem, extiturasq; ahās multas nondum nato

Antichristo: videlicet Judaicam persecutio-

nem initio nascentis Ecclesiæ. Herodis Agrip-

pa, qui post ascensum Domini gravissime di-

vexavit Ecclesiæ: de quo Acto. 12. Juliani,

Valentiniani majoris, Valentini, Arrianorum,

Gothorum, & aliorum Orbe toto: unde ar-

bitratur, propheticè præfiguratas nequamquam

Ecclesiæ persecutio-

nem illis decem in Aegyptiis plagiis.

1190 Putat igitur Augustinus eo loci me-

Persecutio-

nes non sunt

definiendas: sed penè innumeræ esse. Hæc, atque definienda

huicmodi mibi cogitanti (ait ille) non vide-

tur esse definiendas numerus persecutionum,

quibus exerceri oportet Ecclesiæ. Cujus san-

ctissimi Doctoris vestigis inhærentes, &

rerum insuper eventibus edocti nonnulli,

præsertim Thomas Maluenda de Antichri-

sto lib. 8. c. 1. constanter affirmant, nullam

elle

esse rationem, cur persecutions Ecclesiæ vel ad Romanos tantum Principes, vel ad numerum dumtaxat decem aut duodecim coarctentur: cum & multas, & crudelissimas Ecclesiæ persecutions subierit ab externis Regibus, alisque gentibus, extra Romanos Imperatores: & tub Romano Imperio ab aliis Principibus, præter enumeratos. Unde primam adversus Ecclesiæ persecutio- nē agitatam statuunt fuisse Judæorum: cui adiectanda illa Herodis Agrippæ, & Claudii Imperatoris: secundum Neronis: tertiam Domitiani: quartam Traiani: quintam Hadriani: sextam Marci Aureli Antonini: septimam Septimii Severi: octavam Julii Maximini: nonam Decii: decimam Galli, & Volusiani: undecimam Valeriani, & Gallieni: duodecimam Claudi: decimam tertiam Aureliani: decimam quartam Dio- cletiani, & Maximiani: decimam quintam Licinii in oriente: decimam sextam Saporis Regis in Persarum ditione: decimam septimam Constantii Arriani Principis: decimam nonam Valentini Arriani: vigesimam Ildigerdis ac Baranis Regum Perlarum in Peride; vigesimam primam Vuandalorum in Africa. Silent etiam plures alias persecutions Hæreticorum adversus orthodoxos, ut Zenonis, Anastaſii, Justiniani, Constantini, Leonis Iſaurici, Constantini Copronymi, Leonis Armeni, Theophili, & aliorum id genus; quarum pleni sunt Græcorum, & Latinorum annales. Vigesima secunda persecutio fuit Mahometana sive Saracena. 23. Chosrois secundi Persarum Imperatoris. 24. Turcarum. 25. Lutheranorum, & Calvinistarum, & omnium Hæreticorum nostri temporis in Occidente, & Septentrione. Videndum etiam Laurentius Beyerlinck tom. 6. theatri magni, verbo *persecutio*, qui plures alias Ecclesiæ persecutions enumerat accuratè, & fnsè. Numerari etiam posset Japonica persecutio aduersus Ecclesiæ ibi recens fundatam, & in immersum austam, in qua Christianorum milia pro Christo cruciamenta & necem pertulerunt, atque in dies perferunt generosè, recrudescente persecutio-

1192 Sed age jam, has decem præcipias Ecclesiæ persecutions, & reliquas omnes, ex in Apoc. 6. Scripturis sacris illustremus. Certe eas graphicè descriptas, & expressas reperies Apoc. 6. ubi ex quatuor primis libri signati sigilli ab Agno referatis, quatuor prodeunt equi. Primus *albus*: secundus *rufus*: tertius *niger*: quartus *pallidus*. Quorum septem expositiones refert noster Pererius: Alçalar vero quatuordecim. Mitto illas: illa nunc aridet, quæ per equum *album* designari putat bellicosissimum, & vitoriosissimum primitivæ Ecclesiæ statum, & maximè admittandam virtutem, & fructum prædicationis Apostolorum, & virorum Apostolicorum Ignatii, Polycarpi, Dionysii, & aliorum: quorum operā, labore, & sudore, imo & fuso sanguine, Christus D. qui seffor hujus equi est, orbem debellavit, sibique subiecit. Ita Are- tas, Andreas, Haymo, Ticonius, & ex nostris Ribera, Pererius, Cornelius, secuti S. Ireneū lib. 4. aduersus Hæretes c. 38. Quod recte probant, & illustrant Pererius, & Cornelius. Deinde per equum *rufum*, igneum, accensum, sanguineum, designari censem Andreas Cæfariensis, Ribera, Cornelius, & alii secundum Ecclesiæ statum fuso martyrum cruento purpuratum, & fævientibus gentilium, & infidelium persecutionibus horridum. Atque adeò equo rufo adumbrari putant decem cruentissimas, & enumeratas jam in Ecclesiæ persecutions à Romanis Imperatoribus excitatas, à Nerone usque ad Constantinum per annos 250. Unde equi rufi seffores sunt Nero, Domitianus, Trajanus, Antoninus, Severus, Maximinus, Decius, Valerianus, Aurelianus, Diocletianus, & Maximianus: qui omnes graſati sunt per totius Ecclesiæ cædes, quasi hominem exiſtent, & feras ipsas immanitate vicissent. Propterea dicitur seffori datus *gladius magnus*, id est, portæt maxima, quæ Dei permitti Imperatoribus Romanis concessa est in Christianos, et eā illi abusū sunt. Gladii vero magnitudo quintuplicem magnitudinem illarum persecutionum potest designare: fuerunt enim magnæ quantū ad tempus, et durationem: quantū ad loca, per omnes quippe Provincias, regna et civitates, et oppida graſatae sunt: quantū ad personas, in omne videlicet genus hominum promiscuè fævitum est: ad hæc magnæ fuerunt ob magnitudinem, multitudi-

Ff 4 nem,

guenda.

1191 Ut item hanc dirimam, & sententias in concordiam adducam, præmitto quod ante me multi viri docti observarunt, Baronius præseruit pluribus in locis storum Anna- lium; videlicet distingui debere duplex per-secutio- nes genus; alterum principale sive capi- tale; alterum verò minus principale, & lato quodam modo sumptum. Capitalis per-secutio tuam trahit originem à publico Romanorum Imperatorum edito, & penes diversa edita diversæ extant persecutions. Minus verò principales persecutions possunt vel sub uno, vel absque aliquo edito esse diversæ juxta Ty- rannorum distinctionem. Si hoc secundo sensu, Augustini, & aliorum opinio capiatur, plau- nus concedimus penè innumeræ persecutions Ecclesiæ Christianæ fuisse affectam, for- que afficiendam; cum tot extiterint, exta- buntque Imperatores, Reges, Judices, &c. mille tormentorum machinis, immanissimæ que cruciatis in Christianam religionem fævientes. Verū si in primo sensu per-secutio sumatur, ut à multis accipitur, neque Augustinus, neque alii negare possunt decem tantum extitisse insigniores, graviores, & cruentissimas persecutions; cum decem